॥ १४ ॥ ऋषीन्वेदान्समुपानयत्स्वाधीनानकरोत् चिरंवेदनार्तोपिवेदान्नविस्मृतवानित्यर्थः यद्वाऋषीन्मुनीन्स्वसमीपेउपानयदित्युक्तंतदेवविवृणोति शूलाग्रइत्यादिना ॥ १५ ॥ दर्शयंतःस्वानिरूपा णिप्रकाशयंतः॥ १६ ॥ १७ ॥ इतिआदिपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेसप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७॥ ॥७॥ ततइति दोषतः नकमपिदोषिणंकथयामि स्वकृतमेवभुंजेइत्यर्थः ॥१॥२॥

शूलस्थःसतुधर्मात्माकालेनमहताततः॥ निराहारोपिविप्रर्षिर्मरणंनाभ्यपद्यत॥ १४॥ धारयामासचप्राणानृषींश्चसमुपानयत्॥ शूलाग्रेतप्यमानेनतप स्तेनमहात्मना॥ १५॥ संतापंपरमंजग्मुर्मुनयस्तपसान्विताः॥ तेरात्रौशकुनाभूत्वासन्निपत्यतुभारत॥ दर्शयंतोयथाशक्तितमपृच्छन्द्विजोत्तमं॥ १६॥ श्रोतुमिच्छामहेब्रह्मन्किंपापंकृतवानसि॥ येनेहसमनुप्राप्तंशूलेदुःखभयंमहत्॥ १७॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसंभवपर्वणिअणीमांडव्यो पाख्यानेसप्ताधिकशततमोऽध्यायः॥ १०७॥ वैशंपायनउवाच ततःसमुनिशार्दूलस्तानुवाचतपोधनान्॥ दोषतःकंगमिष्यामिनहिमेऽन्योपराध्य ति॥ १॥ तंदृष्ट्वारक्षिणस्तत्रतथाबहुतिथेऽहनि॥ न्यवेदयंस्तथाराज्ञेयथावृत्तंनराधिप॥ २॥ श्रुत्वाचवचनंतेषांनिश्चित्यसहमंत्रिभिः॥ प्रसादयामासतदा शूलस्थमृषिसत्तमं॥ ३॥ राजोवाच यन्मयाऽपकृतंमोहाद्ज्ञानाद्ऋषिसत्तम॥ प्रसादयेत्वांतत्राहंनमेत्वंक्रोद्धुमर्हसि॥ ४॥ एवमुक्तस्ततोराज्ञाप्रसाद मकरोन्मुनिः॥ कृतप्रसादंराजानंततःसमवतारयत्॥ ५॥ अवतार्यचशूलाग्रात्तच्छूलंनिश्चकर्षह॥ अशक्नुवंश्चनिष्क्रष्टुंशूलंमूलेसचिच्छिदे॥ ६॥ सतथां तर्गतेनैवशूलेनव्यचरन्मुनिः॥ तेनातितपसालोकान्विजिग्येदुर्लभान्परैः॥ ७॥ अणीमांडव्यइतिचततोलोकेषुगीयते॥ सगत्वासदनंविप्रोधर्मस्यपरमा त्मवित्॥ ८॥ आसनस्थंततोधर्मंदृष्ट्वोपालभतप्रभुः॥ किंनुतद्दुष्कृतंकर्ममयाकृतमजानता॥ ९॥ यस्येयंफलनिर्वृत्तिरीदृश्यासादितामया॥ शीघ्रमाचक्ष्व मेतत्त्वंपश्यमेतपसोबलं॥ १०॥ धर्मउवाच पतंगिकानांपुच्छेषुत्वयेषीकाप्रवेशिता॥ कर्मणस्तस्यतेप्राप्तंफलमेतत्तपोधन॥ ११॥ स्वल्पमेवयथादत्तं दानंबहुगुणंभवेत्॥ अधर्मएवंविप्रर्षेबहुदुःखफलप्रदः॥ १२॥ अणीमांडव्यउवाच कस्मिन्कालेमयातत्तुकृतंब्रूहियथातथं॥ तेनोक्तोधर्मराजेन बालभावेत्वयाकृतं॥ १३॥ अणीमांडव्यउवाच बालोहिद्वादशाद्वर्षाज्जन्मतोयत्करिष्यति॥ नभविष्यत्यधर्मोत्रनप्रज्ञास्यंतिवैदिशः॥ १४॥

॥ ३ ॥४॥५॥ मूलेदेहांतःप्रविष्टशूलभागस्यांतिके मूलंवित्तेंतिकेइतिमेदिनी ॥६ ॥ व्यचरत्आचरत्तपइतिशेषः ॥ ७ ॥ अणीशूलाग्रंतद्युक्तोमांडव्यः॥८॥ उपालभतगर्हितवान्॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ १३ ॥ दिशोदेशनाःधर्मशास्त्राणि यतोनप्रज्ञास्यंतिबालत्वात् ॥१४ ॥

Digitized by Google